

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ס"ט ע"ב

פרשת נח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְבַתֵּר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ.

תרגום לעברית

דָּבָר אַחֵר עָבְרוּ - עָבְרוּ עַל מִצְוָה זוֹ [נ' א': שֶׁל רְבוּנָם] וַנַּעֲנֶשׁוּ. דָּבָר אַחֵר עָרוּם רָאָה
רָעָה וַנִּסְתֶּר - זֶה נֹחַ. וּפְתָאִים עָבְרוּ וַנַּעֲנֶשׁוּ - אֱלֹהֵי בְנֵי דֹרוֹ [וּנְשׁוֹ]. כִּיּוֹן שֶׁהִסְתֵּתֵר
וְהִשְׁתַּהֲהָ שֵׁם כָּל אוֹתוֹ זְמַן, אַחֵר כֶּה וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן (וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ) תָּא חֲזִי בְּשַׁעֲתָא דְּדִינָא אֲתַעְבִּיד לָא כְּתִיב בֵּיה
זְכִירָה. כִּיּוֹן דְּאֲתַעְבִּיד (בֵּיה) דִּינָא וְאֲתַאבִּידוּ חַיִּיבֵי עֲלָמָא, כְּדִין כְּתִיב בֵּיה זְכִירָה. דְּהָא
כִּד דִּינָא שְׂרִיא בְּעֲלָמָא אֲתַחַבְרוּתָא לָא אֲשַׁתַּכַּח. וּמַחַבְלָא שְׂרִיא עַל עֲלָמָא. כִּיּוֹן
דְּאֲתַעְבֵּר דִּינָא וְאֲשַׁתַּכִּיף רוּגְזָא, תָּב כְּלָא לְאַתְרִיהָ. וּבְגִין כֶּה כְּתִיב הִכָּא וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
אֶת נֹחַ. דְּבִיהָ שְׂרִיא זְכוּר. דְּנַח אִישׁ צַדִּיק כְּתִיב בֵּיה.

אמר רבי שמעון, [ויזכר אלהים את נח] בא ראה, בפעם שהדין נעשה, לא כתוב בו זכירה. כיון שנעשה [בו] הדין ונאבדו רשעי העולם, אז כתוב בו זכירה. שהרי כאשר הדין שרוי בעולם, לא נמצאת התחברות, והמשחית שרוי על העולם. כיון שעבר הדין ושכר הרגז, שב הכל למקומו, ולכן כתוב כאן ויזכר אלהים את נח, שבו שורה זכור, שנח איש צדיק כתוב בו.

טקסט הזהור

כתיב, (תהלים פט) אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם. בפעם דימא קפיץ בגלגולי ותהומי סלקי ונחתי, קודשא בריך הוא שדר חד חוטא מסטרא דימינא ומשיך גלגולי ושכיך זעפיה ולית מאן דיידע ליה.

תרגום לעברית

כתוב (תהלים פט) אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם. בפעם שהים קופץ בגליו והתהומות עולים ויורדים, הקדוש ברוך הוא שולח חוט אחד מצד הימין ומושיך את גליו ושוכך זעפו, ואין מי שיודע אותו.

טקסט הזהור

יונה נחת לימא ואזדמן ליה ההוא נוניא ובלע ליה. היה לא נפקת נשמתיה מניה ולא פרחא מיד. אלא בגין דקודשא בריך הוא שליט בההוא גאותא דימא. וההוא גאותא דימא הוא חד חוטא דשמאלא דסליק ליה לימא לעילא וביה אסתלק. ואי לאו ההוא חוטא דמטי ליה מסטרא דימינא לא סלקא לעלמין. דכד (דכיון) דההוא חוטא נחית לימא וימא אתאחיד בה כדין אתערין גלגלוי ושאגן למטרף טרפא. עד דקודשא בריך הוא אתיב ליה (לון) לאחורא ותבין לאתרייהו.

יונה ירד לים והזדמן לו אותו הדג ובלע אותו, איך לא יצאה נשמתו ממנו ולא פרחה מיד? אלא משום שהקדוש ברוך הוא שולט באותה גאות של הים, ואותה גאות הים היא חוט אחד של השמאל שמעלה את הים למעלה, ובו הוא מתעלה. ואם לא אותו החוט שמגיע אליו מצד הימין, לא יעלה לעולמים. שפאשר [שכיון] שאותו החוט יורד לים, והים אויז בו, אז מתעוררים הגלים ושואגים לטרף טרף, עד שהקדוש ברוך הוא משיב אותו [אותם] לאחור ושבים למקומם.

טקסט הזוהר

הדא הוא דכתיב בשוא גליו אתה תשבחם. תשבחם לאנון גלי ימא. תשבחם תתפר לון לאתבא לאתרייהו. דבר אחר תשבחם ממש שבחא הוא לון בגין דסלקין בתיאובתא למחמי. מכאן כל מאן דכסיר לאסתכלא ולמנדע אף על גב דלא יכיל (נ"א ולא יהבין ליה רשותא) שבחא איהו דיליה וכלא משבחין ליה.

תרגום לעברית

זהו שכתוב בשוא גליו אתה תשבחם. תשבחם את אותם גלי הים. תשבחם - תשבר אותם לחזר למקומם. דבר אחר, תשבחם ממש. שבח הוא להם משום שעולים לראות בהשתוקקות. מכאן, כל מי שנכסף להסתכל ולדעת, אף על גב שלא יכול [נ"א: ולא נותנים לו רשות] - השבח הוא ש'לו, וכלם משבחים אותו.

טקסט הזוהר

אמר רבי יהודה נח כד הוה בתיבה דחיל הוה דלא ידבר ליה קודשא בריה הוא לעלמין. וכיון דאתעביד דינא ואתעברו חייבי עלמא כדין מה כתיב ויזכר אלהים את נח.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, נח, כשהיה בתיבה, היה פוחד שלא יזכר אותו הקדוש ברוך הוא לעולמים. וכיון שנעשה הדין ונעברו רשעי העולם, אז מה כתוב? ויזכר אלהים את נח.

רבי אלעזר אמרתא חזי, בשעתא דדינא שריא בעלמא לא ליבעי ליה לאיניש דידיכר שמייה לעילא (קמיה דקודשא בריך הוא בעלמא). דהא אי אדכר שמייה ידכרון חובוי (כלהו) וייתון לאשגחא ביה. מנלן משונמית, דההוא יומא יום טוב דראש השנה הוה וקודשא בריך הוא דאין עלמא. וכדין אמר ליה אלישע (מלכים ב ד) ה'יש לדבר לך אל המלך דא קודשא בריך הוא. דכדין אקרי מלך. מלך הקדוש מלך המשפט. ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. לא בעינא דיכרון לי וישגחון בי אלא בתוך עמי. מאן דעייל רישיה בין עמא (כלא) לא ישגחון עליה למידן ליה לביש. בגיני כה אמרה בתוך עמי.

תרגום לעברית

רבי אלעזר אמר, בא ראה, בשעה שהדין שרוי בעולם, לא צריך לאדם שיזכר שמו למעלה [לפני הקדוש ברוך הוא בעולם]. שהרי אם נזכר שמו, נזכרים [כל] חטאיו ויבואו להשגיח בו. מנין לנו? משונמית. שאותו היום היה יום טוב של ראש השנה, והקדוש ברוך הוא דן את העולם, ואז אמר לה אלישע (מלכים ב ד) ה'יש לדבר לך אל המלך? זה הקדוש ברוך הוא, שאז נקרא מלך. מלך הקדוש. מלך המשפט. ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. איני רוצה שיזכרו אותי וישגיחו בי, אלא בתוך עמי. מי שמכניס ראשו בין העם [כלו], לא ישגיחו עליו לדון אותו לרע. משום כה אמרה בתוך עמי.

טקסט הזוהר

תא חזי, נח בשעתא דרוגזא שריא בעלמא לא אדכר. כיון דדינא אתעבר מה כתיב ויזכר אלהים את נח השתא אדכר שמייה. דכר אחר ויזכר אלהים את נח כמה דאת אמר ואזכר את בריתי.

בא ראה, נח, בשעה שהרגו היה שרוי בעולם, לא נזכר. כיון שעבר הדין, מה כתוב?
ויזכר אלהים את נח. עכשו נזכר שמו. דבר אחר ויזכר אלהים את נח, כמו שנאמר
ואזכר את בריתי.

טקסט הזהיר

רבי חזקיה היה אזיל מקפוטקיא ללוד. פגע ביה רבי ייסא. אמר ליה תוהנא עלך דאת
בלחודך. דהא תנינן דלא פוק בר נש יחידאי בארחה. אמר ליה רביא חד אזיל בהדאי
ואיהו אתי אבתראי. אמר ליה ועל דא תוהנא איך אזיל בהדך מאן דלא תשתעי ביה
מלי דאורייתא. דהא תנינן כל מאן דאזיל בארחה ולא עמיה מלי דאורייתא אסתפן
בנפשיה. אמר ליה הכי הוא ודאי.

תרגום לעברית

רבי חזקיה היה הולך מקפוטקיא ללוד. פגע בו רבי ייסא. אמר לו, תמהני עליך שאתה
לבד, שהרי שנינו שלא יצא אדם יחיד לדרך. אמר לו, תינוק אחד הלך עמי, והוא בא
אחרי. אמר לו, ועל זה אני תמה, איך הולך עמך מי שלא תדבר עמו דברי תורה?
שהרי שנינו, כל מי שהולך בדרך ואין עמו דברי תורה, מסתפן בנפשו. אמר לו, כך זה
בודאי.

טקסט הזהיר

אדהכי מטא ההוא רביא. אמר ליה רבי ייסא ברי מאן אתר אנת. אמר ליה מקרתא
דלוד ושמענא דהאי בר נש חכים אזיל תמן וזמינא גרמאי לפולחניה ולמיתה בהדיה.
אמר ליה ברי ידעת מלי דאורייתא. אמר ליה ידענא דהא אבא הוה אוליף לי בפרשת
קרבנות וארכינא אודנאי למאי דהוה אמר עם אחי דאיהו קשישא מנאי. אמר ליה רבי
ייסא ברי אימא לי.

בִּינְתִים הִגִּיעַ אוֹתוֹ תִּינוּק. אָמַר לוֹ רַבִּי יִיסָא, בְּנִי, מֵאִיזָה מְקוֹם אַתָּה? אָמַר לוֹ, מֵעִיר לוד, וְשָׁמַעְתִּי שֶׁהָאִישׁ הַזֶּה הִחָכֵם הוֹלֵךְ לְשֵׁם, וְזִמְנָתִי עֲצָמִי לְעִבּוּדָתוֹ וְלִלְכֹת עִמּוֹ. אָמַר לוֹ, בְּנִי, אַתָּה יוֹדֵעַ דְּבָרֵי תוֹרָה? אָמַר לוֹ, אֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהָרִי אָבִי לָמַד אוֹתִי בְּפֶרֶשֶׁת קֶרְפְּנוֹת, וְהִרְפַּנְתִּי אֲנִי לְמָה שֶׁהָיָה אוֹמֵר עִם אָחִי, שֶׁהוּא גָדוֹל מִמֶּנִּי. אָמַר לוֹ רַבִּי יִיסָא, בְּנִי, אָמַר לִי.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע ע"א) ◆

טקסט הזוהר

פֶּתַח וְאָמַר וַיְכֵן נַח מְזִבַּח לִי וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ. וַיְכֵן נַח מְזִבַּח, דָּא אִיהוּ מְזִבַּח דְּאֶקְרִיב בֵּיה אָדָם קִדְמָאָה. נַח

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר: וַיְכֵן נַח מְזִבַּח לַה' וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ. וַיְכֵן נַח מְזִבַּח - זֶהוּ הַמִּזְבֵּחַ שֶׁהִקְרִיב בּוֹ אָדָם הָרִאשׁוֹן. לָמָּה נַח הִקְרִיב עֹלָה, שֶׁהָרִי עֹלָה לֹא עֹלָה אֲלָא בְּשִׁבִּיל הִרְהוּר וּרְצוֹן הַלֵּב, וְנַח בְּמָה חָטָא? אֲלָא נַח הִרְהוּר וְאָמַר: הָרִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גָזַר דִּין עַל הָעוֹלָם שֶׁיִּחָרֵב, אוֹלֵי מְשׁוּם שֶׁמִּצִּיל אוֹתִי פִקְעָה כָּל זְכוּתִי וְלֹא תִשָּׂאֵר לִי זְכוּת בְּעוֹלָם? מִיָּד - וַיְכֵן נַח מְזִבַּח לַה'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.